

МОЛОДИЙ МЕДИК

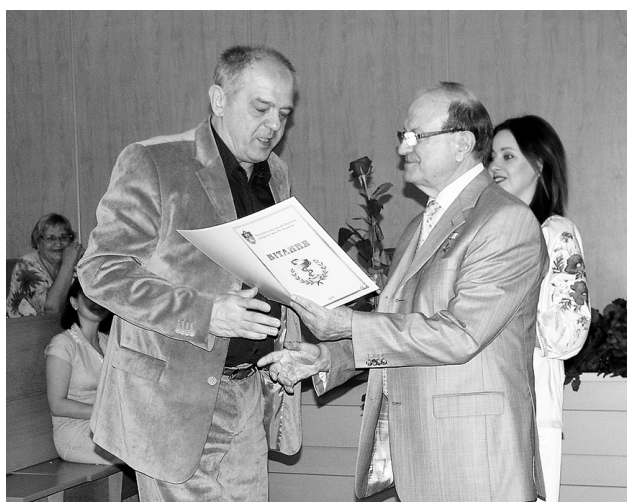
№6, червень 2016 р.

Премії до Дня Медика у ВНМУ отримали всі

Розмір винагород співробітникам коливався від 500 до 5000 грн

Особливим цього року стало відзначення Дня Медика, що, разом із святкуванням Дня університету, відбулось 16 червня у актовій залі ВНМУ. З нагоди свята наказом ректора, академіка НАМН України, професора Василя Максимовича Мороза, всі співробітники вишу отримали премії у 500 грн – від технічного працівника і до професора.

- За останні роки колектив університету розрісся втричі і заслуговує на те, щоб для кожного свято не пройшло непоміченим, - сказав, відкриваючи урочисте засідання, Василь Максимович Мороз. - Люди, що працюють на ниві практичної охорони здоров'я, а у виші - тим більше, - це люди щасливі. Вони мають нагоду готувати кадри, які будуть лікувати людей. А більш важливої справи, ніж лікарська, немає ніде в світі. Через те професія лікаря з давніх-давен належить до божественних. І, я думаю, ми з вами повинні бути щасливі від того, що маємо змогу допомагати людям у зміцненні та збереженні їх здоров'я. Наш великий колектив здійснив за минулий рік великий крок щодо покращення матеріально-технічної бази, у піднятті престижу нашого знаного вишу, і це заслуга усіх присутніх тут, а також - величезної армії студентів, у тому числі тих, які приїхали з різних країн світу. Я думаю, що ми з кожним роком будемо робити все, щоб наша альма-матер

процвітала, не зважаючи на негаразди. У нас - міцний колектив, який має на снагу працювати спокійно із надією у краще наше майбутнє.

Сто сімдесят шість відданих роботі співробітників ВНМУ з нагоди свята отримали грамоти та подяки, підкріплені преміями у 5000 грн, у три посадові оклади або у 1000 грн.

Так, вперше за багато років, була відроджена традиція вшанування вчених, які здобули звання доктора наук. Для того, щоб традиція стала постійною, сказав Василь Максимович, було внесене доповнення до колективного договору, який діє в університеті. Наразі, тим, хто отримав звання у 2015-2016 роках, було видано грошову премію у 5000 грн. Це, зокрема, професор Микола Лонгінювич Гомон, доцент Світлана Володимирівна Дмитренко, доцент Дмитро Геннадійович Коньков, доцент Олена Миколаївна Кречотень,

доцент Сергій Андрійович Лисенко, доцент Вікторія Валеріївна Родінкова, завідувач лабораторії оцінки лікарських засобів та біологічно активних сполук Олексій Анатолійович Ходаківський.

Почесні грамоти та подяки Кабміну, підкріплені преміями у три оклади, отримали шість працівників університету: доцент Микола Романович Борейко, доцент Оксана Анатоліївна Серебреннікова, професор Микола Адамович Станіславчук, доцент Сергій Іванович Гриценко, доцент Василь Васильович Качан, професор Гордій Кіндратович Палій.

Три оклади та грамоту МОЗ отримали доцент Володимир Петрович Бобрук, професор Ольга Василівна Булавенко, доцент Микола Васильович Матвійчук, професор Олександр Миколайович Очередько. Премію у три оклади отримали й працівники, нагороджені подякою МОЗ: професор Лариса

Анатоліївна Сарафінюк, начальник експлуатаційно-технічного відділу Олег Васильович Прохоров, асистент Анатолій Миколайович Перебитюк, асистент Тетяна Григорівна Ревіна.

Решта сто п'ятдесят п'ять премійованих були нагороджені грамотами та преміями обласного та міського департаментів охорони здоров'я, обласної ради, почесними грамотами університету. Ці премії склали тисячу гривень.

Василь Максимович привітав присутніх від себе особисто, ректорату та вченої ради, побажав всім міцного здоров'я, родинного щастя, злагоди, миру, матеріального достатку. Але найбільше оплесків залу, який вітав свого ректора стоячи, отримав сам Василь Максимович Мороз. Від імені колективу ректора та академіка НАМНУ привітала букетом квітів завідувача навчальним відділом, професор Людмила Василівна Фоміна.

Гостей свята чекав і концерт, організований силами художньої самодіяльності ВНМУ. Його вела студентка 3 курсу ВНМУ та Президент Студреспубліки Олександра Телегузова, по черзі представляла на сцені танцівників народних ансамблів «Натхнення» і «Дружба» та сольних виконавців, серед яких були лауреати пісенних конкурсів Євген Маркін та Алла Гаврилук. Свято продовжилось фуршетом у ідальні ВНМУ.

«ММ»

Фото Валерія Сізова

Фотофакт

У ВНМУ пройшов перший всеукраїнський форум «Медики-волонтери за мир та реформи». Понад 200 його учасників з усіх областей України обговорили питання необхідності створення офіційного реєстру лікарів-добровольців та надання їм статусу учасників бойових дій.

Також у рамках заходу було розгорнуто виставку «Маріуполь: між війною та миром».

«ММ»

Фахівці ВНМУ взяли участь у першій в області операції на відкритому серці

У Вінницькому регіональному клінічному лікувально-діагностичному центрі серцево-судинної патології 9 червня була проведена перша в області операція на відкритому серці - аортокоронарне шунтування. Його вінницькі медики провели під наглядом фахівців інституту Амосова.

Операція була виконана за сприяння Вінницького національного медичного університету та департаментів охорони здоров'я ВМР та ОДА згідно підписаного договору про співпрацю між регіональним кардіоцентром та ДУ «НІССХ» ім. М.М. Амосова.

Операційне втручання проводив

професор, академік НАМН України Анатолій Вікторович Руденко, співробітник Інституту Амосова, спільно з співробітниками Вінницького регіонального центру серцево-судинної патології. Під час проведення операції був присутній директор ДУ «НІССХ» ім. М.М. Амосова, членкореспондент НАМН України Василь Васильович Лазоришинець. Оперативне втручання тривало 3,5 години. Після операції пацієнт був успішно відключений від апарату штучної вентиляції легень та знаходився під цілодобовим наглядом фахівців Вінницького регіонального кардіоцентру. На час переведення у

післяопераційну палату хворий мав стабільний загальний стан, який відповідав важкості перенесеного оперативного втручання. Пацієнт мав гарний настрій та був налаштований на швидке одужання.

На думку головного лікаря центру серцево-судинної патології Володимира Юрійовича Гладких та директора ДУ «НІССХ» ім. М.М. Амосова Василя Лазоришинця, власне виконання даної операції – це початок становлення кардіохірургічної допомоги пацієнтам у Вінницькому регіоні, що стала результатом плідної співпраці двох закладів.

«ММ»

У ВНМУ навчалися баскетбольні арбітри

червня на базі ВНМУ за ініціативи кафедри фізичного виховання та лікувальної фізкультури вперше у Вінниці відбувся семінар для молодих баскетбольних арбітрів міста. Метою заходу було практичне та теоретичне навчання тих, хто лише починає свій шлях на суддівській ниві.

На семінар були запрошені також тренери з баскетболу. Це було зроблено тому, що іноді судді та тренери бачать і ту ж саму, аби уникнути непорозуміння та протиріч під час гри, було проведено спільне навчання, - розповів викладач кафедри Сергій

Дусь.

Спочатку учасники семінару повторювали правила гри та аналізували відеозаписи різних ігрових ситуацій. Наступним етапом стали тести. Перший складався з 25 відеозапитань, відповідаючи на які потрібно було обрати один

із запропонованих варіантів. Проходження ще одного тесту вимагало знання баскетбольних правил. Він також містив 25 запитань, але відповіді потрібно було давати письмові.

Було і практичне заняття, коли молоді арбітри судили справжню гру. А наоста-

нок їм довелося скласти тест на фізичну підготовку за стандартами Міжнародної федерації баскетболу.

Аналогічний семінар, але вже для арбітрів з усієї області, планується провести у вересні.

Катерина Баркалова

Медики-аматори завоювали баскетбольну «бронзу»

Третє місце в чемпіонаті аматорської ліги Вінниччини посіла команда ВНМУ, учасниками якої є студенти та випускники вишу. Перше місце вибо-

рала команда «Вінницькі зубри», на другому – педагогічний університет.

Ігри Ліги тривали з жовтня по травень. У них взяли участь десять ко-

манд, повідомив викладач кафедри фізичного виховання та лікувальної фізкультури Сергій Дусь.

«ММ»

Наукова бібліотека ВНМУ перемагає у конкурсах

Стрімкий інформаційний та технічний розвиток суспільства торкнувся і бібліотечної сфери. У свою чергу це поставило нові вимоги перед її працівниками. І сьогодні бібліотекар повинен не просто бути професіоналом, а й постійно вдосконалюватися, розвиваючи свою креативність та здібність до пошуку нестандартних кроків. Збагаченню професійних навичок, розвитку креативності, новаторської діяльності, підвищенню самооцінки і самовдосконалення бібліотекарів сприяють різноманітні конкурсні програми, які проводяться на всеукраїнському та обласному рівнях.

Так, минулого року працівники наукової бібліотеки ВНМУ взяли участь у всеукраїнському конкурсі медичних бібліотек «Бібліотека(р) – це звучить гордо», який оголосила Національна наукова медична бібліотека.

Можливо, дехто таку тематику вважав буденною і надто простою, проте, як виявилось, вона несла важливий сенс. Власні прозові та поетичні твори подали 28 учасників конкурсу. І нехай вони не були літературно професійними, проте жоден з них не був ані банальним, ані пафосним. У кожному рядку з відвертою щирістю була вкладена частинка душі конкурсантів. Позитивні емоції за свою професію зашкалювали. Есе працівників бібліотеки ВНМУ Мельник О. та Нікітюк О. отримало схвальні відгуки журі. А диплом І ступеню і книга в подарунок були найкращою нагородою за відданість своїй професії.

До обласного відеоконкурсу «Ми змінюємося...», організованого Вінницькою обласною науковою бібліотекою ім. К.А. Тімірязєва, завзято долучилися головні режисери і сце-

наристи фільму Сухарева Л., Гулик І. та Сахарова М. за підтримки всього колективу. П'ятихвилинний сценарій охопив весь період життя бібліотеки та навіть зазирнув у недалеке майбутнє.

Так, на початку фільму глядачі із захопленням спостерігають, як фасад непоказної будівлі бібліотеки набуває гарного рожевого кольору і плавно переходить у масивну вражаючу 5-поверхову споруду. Відновили вони в пам'яті й ще зовсім, здавалося б, недавню історію читацького формуляра, коли десятки працівників метушливо перебирали стоси паперів. Натомість сьогодні, як рух чарівної палички, маленька «флешка», один бібліотекар – і тисяча формулярів з читацькими квитками готові.

Охочим побачити наш «особливий» раритет – лічильники – пропонуємо переглянути наступну серію фільму «Час змінює обслуговування» (так і хочеться додати – «до невпізнанності»). Славнозвісний каталог із сотнями скриньок і тисячами карток

замінив комп'ютер: кілька хвилин – і пошук виконано. На вустах мововолі з'являється посмішка, коли гортаються наші видання, видрукувані ще на друкарській машинці. І переповнюємося гордістю за наші досягнення у сучасній видавничій діяльності. Книжкові вітрини перетворюються на електронні виставки і доступні віддаленим користувачам.

Так, змінюється бібліотека і змінюємося ми, бібліотекарі, про що свідчать фото минулих років. Лише один процес залишається незмінним... Який саме – Ви дізнаєтеся в епілозі фільму, коли завітаєте на сайт бібліотеки у розділ «Відеоматеріали». Хоча вже зовсім скоро, у новому приміщенні цей процес буде також змінений кардинально.

Відеофільм «Ми змінюємося...» став переможцем обласного конкурсу творчих заходів, програм і проєктів бібліотек, випередивши всі бібліотеки Вінниці та області. Звичайно, якісний рівень розвитку бібліотеки досягається завдяки наполегливій праці її працівників, які невпинно крок за кроком рухаються вперед, вивчаючи нові технології та впроваджуючи передові форми роботи.

Бібліотека змінилася, нас побачили і оцінили. Велика заслуга у цьому належить адміністрації університету. Дякуємо ректору Василю Максимовичу Морозу за розуміння та підтримку у створенні бібліотеки, яка відповідатиме сучасним вимогам і потребам науки і освіти.

Участь бібліотеки у конкурсах – це творчий прорив у невідоме і неординарне, самобутнє і оригінальне, це своєрідна реклама не тільки бібліотеки, але й нашого університету в цілому.

Неліна Кравчук,
директор наукової бібліотеки.

Студентка ВНМУ виборола почесне місце серед знавців польської мови

21 травня відбувся Третій Всеукраїнський Диктант з польської мови «Я пишу, ти пишеш, ми пишемо по-польськи... Диктант польської мови в Україні», організований Фондом «Свобода та Демократія» у рамках проєкту «Білочервоне АБЦ. Польська програма підтримки освіти в Україні». У цьому році Диктант був присвячений 1050-й річниці хрещення Польщі. До його написан-

ня одночасно долучилося близько 2,5 тисяч людей у 12 містах України: Львові, Чернівцях, Вінниці, Києві, Житомирі, Луцьку, Хмельницькому, Одесі, Дніпропетровськ, Тернополі, Харкові та Кіровограді.

У Вінниці писали Диктант понад 200 осіб різного віку. Серед них – студенти ВНМУ Григоренко Ольга (IV мед.), Кучма Ольга (III мед.), Гавриловська Анастасія (VI мед.)

та інші активні учасники гуртка польської мови, який діє при науковій бібліотеці з 2009 року.

За результатами конкурсу Гавриловська Анастасія посіла четверте місце. Тож вітаємо з перемогою та бажаємо успіхів у підкоренні вершин.

Майя Мельник,
заступник директора наукової бібліотеки та керівник гуртка польської мови

Олександр Крейкніет: «Дуже приємно бачити в університетському фантомному центрі студентів та лікарів»

Олександр Крейкніет – знаний у вінницьких медичних колах благодійник, який вже вісім років поспіль привозить до Вінниці гуманітарну медичну допомогу з Нідерландів. У роботі пану Олександру, який представляє благодійну організацію PUM, допомагає дружина Марія Жюлі. Саме завдяки зусиллям цієї пари фантомний центр та клінічні підрозділи ВНМУ поповнились медичним обладнанням. Наприкінці травня голландські благодійники знову привезли до Вінниці одинадцять за рахунок вантажівки для потреб лікарень, і пан Олександр розповів про свою роботу в ексклюзивному інтерв'ю для «ММ».

- Що входить до складу нинішнього вантажу, який Ви привезли до Вінниці?

- Цього разу ми привезли вантажівку з обладнанням та матеріалами з Голландії. Головна складова привезеного – це електричні функціональні лікарняні ліжка з можливістю дистанційного керування за допомогою пульту самим пацієнтом, а також матраци, набагато більше матраців, столиків, що ставляться біля ліжка, стільців, матеріали для медсестер, спецодяг для хірургів та медичних сестер. Ці ліжка та столики вже вживані, але вони зберегли прекрасну якість. Вони отримані із лікарні у Голландії, яка повинна замінювати ліжка раз на десять років. І, можливо, лікарні можуть відкласти таку заміну до 15 років, але якщо вони цього не зроблять, то втратять змогу замінювати обладнання взагалі, тому, коли лікарні у Голландії замінюють обладнання, я намагаюсь зібрати дещо з нього і привезти сюди.

Першою лікарнею, яку пан Олександр побачив у Вінниці, була третя міська лікарня, потім – центральна районна лікарня, якій благодійники допомагають і зараз. Голландські добродії також бачили лікарню швидкої допомоги, відвідували госпіталь ветеранів війни. Дізнавшись про потреби Вінницького медичного університету, 2,5 роки тому, у 2013-му, вони знайшли для його фантомного центру багато обладнання, у тому числі – нового, гінекологічного.

- На той момент ректор університету, професор Мороз, вже почав створення фантомного центру, і розповів мені про потреби у фантомах. Я знайшов дуже хорошого спонсора, щоб купити для університету два

фантоми породіль, що імітують пологову діяльність, та фантом для відпрацювання навичок реанімації пацієнта. Спонсор заплатив дуже багато грошей, і коли я сказав, що ми збираємось надіслати ці фантоми до України, ми отримали звільнення від податків і на зекономлені гроші змогли купити на 20% обладнання більше. Фантоми зараз активно використовуються, і нам це дуже приємно. – говорить Олександр Крейкніет. - До центру приходять гінекологи, групи студентів, обладнання його повністю було готовим для використання.

У свій останній приїзд, а в Україні вони були близько 10 разів, голландці відвідали центральну районну лікарню, і їм було дуже приємно побачити різницю, особливо – у педіатричному та неврологічному відділеннях відділенні.

- На багатьох ліжках, які ми привезли минулого року, лежать пацієнти, ці ліжка дуже хороші, і пацієнти дякували нам за те, що ми привезли таке обладнання у лікарню.

- Чому Ви робите це?

- Я працював у Голландії президентом організації, директором у будинку, що опікувався старими людьми та інвалідами. Після того, як я пішов на пенсію, мене запросила державна організація, що залучала людей, які мали досвід на керівних посадах, щоб спрямовувати їх у інші країни, які можуть потребувати певної допомоги. Більшість з цих країн – це ті, що розвиваються, а також був відділ, що збирав людей допомагати східно-європейським країнам. Я прийшов туди і через декілька років вони по-

просили мене поїхати до Калінінграду, у будинок престарілих, потім – до Казані, у гінекологічну клініку. Потім вони попросили мене поїхати до України. Але я тоді потрапив у аварію, поламав обидві ноги і моя голова була поранена, і я не міг їхати. Але через півроку вони попросили мене знову. І це була лікарня номер три у Вінниці. Я подружився з її головним лікарем. Він та його асистенти приїздили до Голландії, вони побачили 2 лікарні та будинок для престарілих та лікарні для престарілих та для дітей впродовж тижня. Це було дуже цікаво та корисно для них. Вони намагались зробити зміни у лікарні номер три, але її головний лікар перейшов працювати у центральну районну лікарню, тому допомога «перейшла» туди.

- А як розпочалась співпраця із медичним університетом?

- У лікарні я познайомився із працівниками ВНМУ і запропонував їм долучитись до благодійництва. Після декількох років співпраці я влаштував їм стажування у Голландії. Підтримати своїх спеціалістів попросив і доктор Мороз. Наразі п'ять спеціалістів вашого університету (з п'яти кафедр: хірургії №2, загальної хірургії, кафедри очних хвороб, кафедри травматології та кафедри хірургії № 1 з курсом урології, – прим. ред.) побували на стажуванні у Голландії.

Спочатку займатись добродійністю було дуже важко: потрібно було знаходити спонсорів, постачальників, але тепер ми маємо необхідні контакти. Найскладніше було знайти безкоштовний склад для отримано-

го обладнання – я не хотів платити за нього, позаяк багато грошей треба тратити на доставку вантажів до України. Попередній спонсор, який допомагав купити фантоми, переключився на підтримку навчальних проектів – як-от стажування ваших спеціалістів у Голландії, проте допомагає нам із збереганням того, що знаходимо ми.

- Коли Ви були в Україні вперше, то у інтерв'ю «Молодому медику» сказали, що буде дуже цікаво привезти лікарів із Нідерландів в українські лікарні – як на екскурсію до музею. Чи реалізували Ви цей задум?

- Ніхто поки що не приїхав, але так, це може бути цікавим для голландських лікарів - побачити, як працюють люди в українських лікарнях. Особливо, коли голландські лікарі скажуться на відсутність якогось обладнання. Їм потрібно приїхати сюди і побачити, як допомога надається, коли лікарі обмежені в обладнанні. Це може надихнути їх берегти ті речі, що вони мають, порівняти ситуацію тут і в Голландії. Там вони викидають речі, натомість тут вони були змушені працювати, не маючи майже нічого. Ми хотіли організувати майстер-клас провідного голландського хірурга у Вінниці, але досягли домовленості якраз перед тим, як розпочались проблеми на Сході України, і тренінг був відкладений: рідні не пустили його сюди.

- Як Вам подобається Вінниця, Україна?

- Ціни дуже низькі порівняно із нашими стандартами. Тут все дуже дешево для нас. Більше стало жебраків. Були у Львові і весь час дивувались якістю доріг: у Львові були найгіршими, з тих, які ми коли-небудь бачили.

- Ви допомагаєте і медичним закладам Львова?

- Ні. Концентруємо свою допомогу у Вінниці – це більше, ніж достатньо. Ми задоволені тими змінами, які привезли в Україну, бачимо велику різницю між тим, що було, і що є зараз.

- Коли плануєте приїхати наступного разу?

- Ми думали, що цей приїзд буде

нашим останнім візитом до України, але за обідом у Вінниці, два дні тому, водій став говорити про нові плани доставки шести вантажівок обладнання в Україну. Цей водій раніше возив вантажі, як-от іграшки, до румунських сиріт. Ми прочитали його інтерв'ю в газеті, якраз тоді, коли вантажів склалося багато і нема кому було їх везти в Україну. Ми знайшли його телефон і напросилися на зустріч, але водій зразу відмовився їхати в Україну, сказавши, що це не найкраща ідея: важко ввезти туди речі, важко проходити митницю. А тепер хоче приїхати ще. І я дійшов того ж висновку: дуже приємно бачити, як змінилися кімнати у лікарні, обладнані тим, що ми привезли. Я розумію, що в українського уряду інші проблеми – з війною, з економікою. Всі люди, яких ми зустріли в Україні, дуже дружелюбні, запрошують нас

то небезпечними та низькоякісними для пацієнтів. І це не проблема людей, що працюють у цих лікарнях, більшість з них є спеціалістами. Але стан лікарень, обладнання, допоміжних матеріалів дуже поганий. Будучи у Нідерландах, у місті Амерсфорт, головний лікар вашої центральної лікарні побачив декілька госпіталів. Він сказав, якщо їх перевезуть в Україну, вони будуть там найкращими лікарнями і дуже здивувався, коли дізнався, що ці лікарні будуть закриті через 2-3 роки, тому що вони дуже старі. І наразі ці лікарні знесені.

- У Голландії є також багато критики, нарікань на бюрократизм, - говорить дружина доктора Олександра, Марі Жюлі, - Але приклад України - це урок для Голландії, ми повинні цінувати ті блага, які маємо. У нас є так багато речей, недоступних тут! Одна з таких – це медична страховка, яка покриває усі витрати: фізіотерапію, транспорт, власне лікування, і вона не дуже дорога, 135 євро на людину на місяць. Багато пацієнтів в Україні повинні платити за лікування власним коштом, а у нас – все включено.

- Останнього року у мене була пухлина гіпофізу, в Україні такі не оперують, - продовжує пан Олександр. – Якби я жив в Україні, то мав би їхати у Германію або у Голландію, або стати сліпим, а так, ви бачите, я живий і все зі мною добре. 15-20 євро – це ціна гормонів, які я приймаю щоденно і до кінця життя приймаю у рамках страховки, так само у страховку входить щорічний МРТ-контроль. Щобвилікувати пухлину, я отримав 28 сеансів низькодозової радіотерапії, неможливих в Україні, адже опромінення я отримував з 40 різних кутів. Моє ліжко і сама установка повертались під різними кутами, щоб прицільно вразити пухлину. Шість тижнів такого лікування мені нічого не коштувало, а нам ще платили 300 євро через те, що ми повинні були їхати до лікарні і назад своїм транспортом.

Спілкувалась Вікторія Родінкова

Довідка «ММ»: Ідея створення навчально-тренінгового центру практичної підготовки лікарів при Вінницькому національному медичному університеті ім. М. І. Пирогова належить його ректору – академіку НАМН України, д.мед.н., професору Морозу Василю Максимовичу. Даний проект був підтриманий голандськими партнерами – спілкою «Alexand» (м. Амерсфорт, королівство Нідерланди) та викладачами університету.

Сьогодні навчально-тренінговий центр практичної підготовки лікарів активно функціонує. Розташований за адресою: м. Вінниця, вулиця Пирогова, 19. На базі центру проводяться практичні заняття для студентів різних факультетів та різних курсів університету, студентські орієнтовно-практичні олімпіади, засідання студентських

до частування, дуже гостинні. Тому це має бути соромом для влади бачити жебраків з протягнутою рукою на вулицях зараз, бачити, як знецінилась гривня, яка майже нічого не коштує. Українці заслуговують кращої влади – тієї, що не витрачає гроші і не обманює. І я дуже здивований тим, що уряд не здійснює серйозних кроків для покращення стану у системі охорони здоров'я країни. Низький стан фінансування лікарень мав би викликати занепокоєння у влади – у такій ситуації всі лікарні, що є у Голландії, були б закриті в один день, тому що вони вважались би занад-

наукових гуртків.

У навчально-тренінговому центрі практичної підготовки лікарів ВМУ ім. М. І. Пирогова на сьогоднішній день функціонує більше 30 медичних манекенів з різними рівнями реалістичності (візуальним, тактильним, реактивним, автоматизованим і т.д.), тренажерів, моделей та муляжів органів, допоміжних імітаційних пристроїв та ін. Центр є мультидисциплінарним та об'єднує різноманітні інтерактивні вироби, що моделюють окремі частини тіла, органи, системи організму людини. Усі фантоми тематично згруповані та дають можливість набувати та удосконалювати практичні навички в різних напрямках медицини без ризику для пацієнтів.

Підготувала Тетяна Форманчук

Олександра Телегузова: «Американські студенти-медики відповідальніші за українських»

Два тижні, з 18 березня по 1 квітня, провела в США студентка III курсу ВНМУ, Президент Студреспубліки Олександра Телегузова. В Америку вона потрапила за програмою «Відкритий світ», яка фінансується Конгресом США. Олександра була не лише наймолодшою учасницею делегації з Вінниччини, а й першою студенткою, яка взяла участь у цій програмі.

- Програма «Відкритий світ» розрахована на молодих лідерів, але, як правило, їхній вік – 30-35 років, - каже Олександра. За її словами, система відбору для участі в програмі досить складна: - Спочатку претендента номінує уповноважений у регіоні – на Вінниччині це випускник ВНМУ Олександр Капітан. Після того, як він подає свою рекомендацію до американського посольства, вони за своїми критеріями, яких ніхто не знає, обирають учасників програми. З нашої області було десятеро претендентів, з яких відібрали п'ятьох, у тому числі - й мене.

Результатом поїздки стала домовленість про програму стажувань українських студентів в США, а американських – в Україні. Стосуватиметься це не лише медичних, а й інших вишів.

- Стартувати програма має з наступного року, оскільки в США на цей рік не було прийнято план забезпечення стажувань американських студентів за кордоном, - розповідає Олександра.

Також, каже вона, було укладено угоду, за якою чиновники Вінницької міської ради зможуть їздити на стажування в Алабаму, а їхні колеги з Алабами – до Вінниці.

- Темою нашої поїздки був розвиток недержавних, тобто громадських організацій, і я їхала за темою «Студентство та

медицина». Було багато зустрічей, зокрема, з Мирославою Гонгадзе, багато емоцій та багато корисних зв'язків, які ми налагодили, - розповідає Олександр.

Спочатку делегація перебувала у Вашингтоні, а потім через Панама-Сіті перелетіла до міста-побратима Вінниці Бірмінгему.

- Найяскравіші враження – це самі американці. Щодо них існує багато стереотипів, що вони не настільки інтелектуально підковані, не настільки відкриті, як слов'яни. Але це виявилось міфом, який не має нічого спільного з дійсністю, - ділиться враженнями вінничанка.

За її словами, в усіх розмовах – і в родинних, де вони жили, і на офіційних зустрічах – йшлося про політичну ситуацію в Україні, адже американці дуже цікавляться нею.

- Ми намагалися пояснити, що на території нашої країни йде війна і летить кров невинних людей. І головний наш месидж був у тому, що це не якась сфальсифікована інформаційна війна, а справжня, - каже Олександр.

А ще, розповідає вона, американці дуже цікавляться ставленням українців до світових політичних лідерів:

- Ми у свою чергу цікави-

лися їхнім ставленням до кандидатів у президенти США. На це чули, що всі погані – і незрозуміло, як обирати когось із них. І взагалі було помітно, що вони люблять нинішнього свого президента, незважаючи на його недоліки.

Звичайно, як студентка медичного вишу, Олександра не могла не зацікавитися медичною освітою в США:

- У Бірмінгемі знаходиться найбільший в штаті Алабама університет, за рахунок якого фактично живе місто. І дуже значне місце в університеті посідає медична освіта. На 15 тисяч студентів медичного профілю припадає 60 тисяч чоловік персоналу, зокрема, викладачів, клініцистів, лікарів.

Олександра відвідала і університетську клініку, і міську. І головний плюс, який вона підмітила, - те, що Україна рухається у правильному напрямку: нанотехнології, які використовуються в США, вже починають з'являтися і в українських медичних закладах.

- Мене вразила дешевизна ендovasкулярного протезування серця в США: там вона коштує близько 5000 доларів, а у нас її роблять лише в Інституті Амосова, усього близько 12 на рік, і коштує вона близько 10000 доларів. Це дуже нова методика, і спеціалісти, які випускаються з наших університетів у більшості некомпетентні проводити такі операції, - каже Олександра.

Мала вона можливість і ознайомитися із системою навчання майбутніх медиків в США.

- У нас викладач намагається зробити все, аби зацікавити студента, який сплачує кошти за освіту. В США інша ситуація: ти сам сплачуєш кошти, але за то-

бою ніхто не бігає. Студент сам зацікавлений в тому, щоб отримати знання. Викладачі, як і у нас, там відкриті і готові розповісти більше, ніж це можливо протягом академічних годин. Але якщо наші студенти в основному лінійні, то в США вони трудоголіки. Я три дні поспіль приїжджала до університету і жодного разу не бачила, щоб читальний зал бібліотеки був порожнім, хоча це й був період весняних канікул, - розповідає вінничанка.

Ще одна відмінність – це система відпрацювання пропусків. Якщо студент пропустив заняття, йому не потрібно брати ніякий «бігунок», але він мусить у будь-який день прийти з іншою групою та відпрацювати тему. Взагалі дозволяється не відпрацювати одне заняття, але якщо на екзамені чи заліку студент не зможе відповісти на запитання з пропущеної теми, це буде цілком його провина.

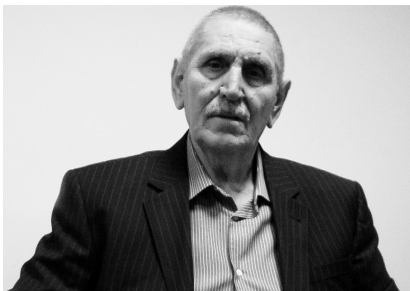
Навчатися там, напевно, простіше, але складніше скласти іспити та заліки. Я побачила на кафедрі хірургії один екзаменаційний білет. Якщо у нас на іспитах питання середнього рівня складності, то там є питання, по яких самі лікарі іноді шукають інформацію, бо питання постійно оновлюються. Як тільки з'являється нова інформація, її одразу вчать студенти, - розповідає Олександра.

Загалом, каже вона, американські студенти ставляться до навчання відповідальніше за українських, розуміючи, що лікар – це професія престижна, елітна, що лікарі – це дійсно інтелігенція і що від кожного конкретного лікаря залежить життя кожного конкретного пацієнта.

- Наш стереотип мислення – «я ж усю Україну не вилікую». А повинно бути: «я ж можу вилікувати хоча б одного українця», - резюмує Олександра.

Катерина Баркалова

Василь Васильович Качан відзначив 75-річчя

За багаторічну трудову професійну діяльність прийміть вітання з нагоди 75-річного ювілею від співробітників Вінницького Національного медичного університету ім. М.І. Пирогова.

Ми хочемо засвідчити щирю повагу, якої заслуговують Ваша особиста шляхетність, великий досвід роботи в колективі, а також активна життєва позиція мужнього, атлетичного сина української землі.

Ваш авторитет Людини з великої лі-

Вельмишановний Василю Васильовичу!

тери поцінований і є невід'ємною складовою історії кафедри фізвиховання та ЛФК нашого університету. Це шлях пошуків і звершень, здобутків і удач у збагаченні і примноженні досягнень як кафедри, так і всього університету.

Колектив Вінницького національного медичного університету високо цінує Вашу роботу та Вас як досвідченого професіонала своєї справи.

Досвід і талант та самовіддана праця, ретельне та творче виконання службових обов'язків принесли Вам визнаний авторитет серед співробітників, колег та студентів.

Ваш життєвий шлях служить яскравим прикладом працелюбства, цілеспрямованості, невичерпної енергії, багатогранної діяльності в досягненні поставлених завдань.

Вам притаманні принциповість, працездатність, доброта, вимогливе ставлення до себе та свого оточення.

У цей день ми щиро бажаємо, щоб

жага творити добро, справедливість ніколи не залишали Вашу душу, а невичерпне джерело Вашої життєвої наснаги повнилося радістю, задоволенням від життя та щирою вдячністю колег за Ваші добрі справи. Хай прекрасні почуття зігрівають Ваше серце, доля буде щедрою, а душа завжди зігрівається теплом і повагою рідних та близьких.

Нехай все це наповнить Вас наснагою на подальшу багатолітню самовіддану працю задля процвітання кафедри, доля буде щедрою і прихильною до Вас, несе Вам многа літа здоров'я та здійснення всіх Ваших сподівань.

Прийміть, дорогий Василю Васильовичу, наші щирі побажання міцного здоров'я, щастя та багатьох років гідного життя на користь народу нашої Держави.

**Ректор, академік НАМН України
професор В.М. Мороз
Голова профкому доцент
М.В. Матвійчук**

Кандидатську дисертацію він захищав у тому ж залі, де захищав докторську Пирогов

Шостого червня відсвяткував ювілей кандидат медичних наук, доцент кафедри фізичного виховання та ЛФК Вінницького державного медичного університету, майстер спорту СРСР зі спортивної гімнастики СРСР Василь Васильович Качан.

Почавши займатися спортом у під час навчання у вінницькій школі №11, до Вінницького державного медичного інституту він вступив вже кандидатом у майстри спорту зі спортивної гімнастики. А майстром спорту став у 1965 році.

Наступного року Василь Васильович закінчив виш, потім - два роки клінічної ординатури з терапії. В ас-

пірантурі він навчався у Київському науково-дослідному інституті фізкультури і спорту.

Кандидатську дисертацію я захистив 1988 році у Дертпському університеті (Тарту, Естонія) - тому самому, де свого часу захищав докторську дисертацію Микола Іванович Пирогов, - розповідає ювіляр.

Усі роки навчання у вузі та після його закінчення Василь Васильович захищав спортивну честь alma mater.

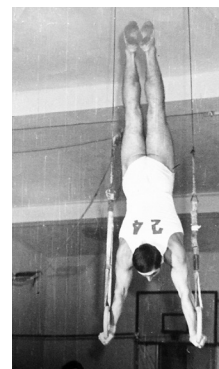
Я закінчив займатися спортом у 1973 році. І весь час, поки я виступав, гімнастична команда Вінницького медичного інституту завжди посідала призові місця у змаганнях серед

медичних вузів України та СРСР. Тоді команда, яка виграла першість медичних вузів України, представляла Українську змагання всерадянського рівня, - каже Василь Васильович.

Так, у 1966 році команда за його участі стала золотим призером змагань в Одесі. А у 1969 році виборола «бронзу» спартакиади медичних вузів СРСР, поступившись командам Ярославля та Москви.

Спорт зробив мене людиною. Це моє натхнення, - каже ювіляр.

Редакція «Молодого медика» бажає Василю Васильовичу здоров'я, натхнення та наснаги на довгі-довгі роки!

Дев'ятого червня відзначила свій ювілей декан стоматологічного факультету ВНМУ, кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної гігієни та екології Тамара Тимофіївна Постолювська

Тамара Тимофіївна Постолювська: «Я люблю наших студентів»

Про свій шлях у медицину вона розповідає так:

- Стати лікарем - це було моє бажання та бажання моїх батьків, і воно співпало.

Закінчивши з відзнакою тоді ще Вінницький державний медичний інститут та пройшовши ординатуру, Тамара Тимофіївна три роки працювала неонатологом першого пологового будинку Вінниці.

А з 1 січня 1975 року її за конкурсом було обрано асистентом кафедри загальної гігієни медичного інституту. У 1994 році Тамара Тимофіївна очолила новостворений стоматологічний факультет, прийшовши сюди з посади заступника декана медичного факультету.

- Гордість від того, що тобі доручають таку справу, - так відповіла Тамара Тимофіївна на запитання про почуття, які відчула, дізнавшись про призначення.

Протягом перших чотирьох років існування факультету під керівництвом Тамари Тимофіївни було створено чотири профільючі кафедри: терапевтичної стоматології, стоматології дитячого віку, хірургічної та ортопедичної стоматології. А на роботу були запрошені викладачі відповідних кафедр стоматологічних факультетів Львівського, Одеського, Кримського, Івано-Франківського медичних університетів та Полтавської медичної стома-

тологічної академії.

Але не тільки у якості керівника відзначилася Тамара Тимофіївна. Починаючи з 1977 року, вона протягом трьох скликань обиралася депутатом Вінницької міської ради, очолювала депутатську комісію з охорони здоров'я, працювала у профкомі та жіночій раді медінституту, на громадських засадах керувала факультетом суспільних професій. А ще раніше, у 1960-65 роках Тамара Тимофіївна кілька разів ставала чемпіоном СРСР з кульової стрільби.

Сьогодні Тамара Тимофіївна - голова Вченої Ради стоматологічного та фармацевтичного факультетів, член центрального та профільного методкомітетів.

Тамара Тимофіївна - автор понад 90 друкованих робіт, серед яких - три навчальні посібники, 12 методичних рекомендацій, три інформаційних листа. Вона - співавтор підручника «Загальна гігієна» (1999) та багатьох методичних рекомендацій та посібників, трьох патентів на корисну модель та виконавець державної наукової тематики з вивчення умов праці робітників шкідливих виробництв Вінниччини.

За час існування факультету, який очолює Тамара Тимофіївна, його випускниками стали понад півтори тисячі лікарів-стоматологів, 88 з яких отримали дипломи з відзнакою.

- Я люблю наших студентів і вважаю, що вони - майбутнє нашої країни. Серед них є справжні «зірочки», яким потрібно не дати загубитися, і в цьому їй полягає наша задача, - каже Тамара Тимофіївна.

Її шлях у медицині сьогодні продовжують дочка Тетяна Дмитрівна, кандидат медичних наук, лікар вищої категорії, акушер-гінеколог, завідувач обласним Центром планування сім'ї, та старший онук - студент стоматологічного факультету.

Тож побажаємо Тамарі Тимофіївни здоров'я, наснаги, щастя, сімейного добробуту, нових звершень на життєвій ниві та талановитих студентів!

Новини науки

В Україні зросла кількість випадків хвороби Лайма

За чотири місяці поточного року було зареєстровано 140 випадків цього захворювання, повідомляє Державна санітарно-епідеміологічна служба України. Така цифра перевищує минулорічні показники майже на 24%.

Хвороба Лайма (або кліщовий бореліоз) — це інфекційна хвороба, яка є наслідком укусу кліща. Характеризується враженням шкіри у вигляді червоних плям, а також нервової системи, опорно-рухового апарату і серця, і може призвести до летального кінця.

«Новини 24»

Вчені вирахували ідеальний час для сну

Від кількості годин, що ми спимо вночі, залежить наше здоров'я. Фахівці з Національного фонду сну (NSF) у США провели нові дослідження сну і прийшли до висновку, що діти від чотирьох місяців і до 17 років можуть спати на годину-два менше, без загрози для здоров'я. Вчені з'ясували, що деякі люди можуть спати більше або менше рекомендованого часу без будь-яких побічних ефектів. Але для основної маси людей занадто тривалий сон загрожує серйозними проблемами зі здоров'ям. А ті, хто постійно недосипають, ризикують отримати депресію і ряд психічних захворювань.

Медики розробили рекомендації щодо тривалості сну для людей різних вікових категорій.

Новонароджені (0-3 місяці): діапазон сну змінився до 14-17 годин на добу - раніше це було від 12-18 годин.

Немовлята (4-11 місяців): діапазон сну розширився на дві години, від 12 до 15 годин на добу - раніше це було від 14-15 годин.

Малюки (1-2 роки): діапазон сну розширилися на одну годину від 11 до 14 годин на добу - раніше це було 12-14 годин.

Дошкільнята (3-5 років): діапазон сну розширився на одну годину від 10 до 13 годин на добу - раніше це було

11-13 годин.

Діти шкільного віку (6-13 років): діапазон сну розширилися на одну годину від 9 до 11 годин на добу - раніше це було від 10-11 годин.

Підлітки (14-17 років): діапазон сну розширився на одну годину від 8 до 10 годин на добу - раніше було 8,5-9,5 годин.

Молоді люди (18-25 років): діапазон сну від 7 до 9 годин на добу - нова вікова категорія.

Дорослі (26-64 роки): діапазон сну не змінюється і залишається від 7 до 9 годин на добу.

Люди похилого віку (старше 65 років): діапазон сну від 7 до 8 годин на добу - нова вікова категорія.

Перша операція з трансплантації пеніса успішно пройшла в США

Медики США провели першу успішну операцію по трансплантації пеніса, повідомляє Reuters. Пацієнтом став 64-літній житель Массачусетса Меннінг Томас. Чоловік втратив дитородний орган в 2012 році.

Повідомляється, що Меннінгу пересадили пеніс від померлого чоловіка, і він прижився. Операція тривала 15 годин.

Джерело: УкрМедіа

Вчені встановили користь пива для здоров'я кісток та мозку

Дослідники з США стверджують, що пиво корисне для здоров'я кісток. Зміст в напої корисного кремнію, від якого кістки стають міцнішими, коливається в залежності від типу пива. Дослідники вивчили сто сортів пива, наявних у вільному продажу, і виявили, що вміст кремнію в них коливається від 6,4 до 56,5 мг/л. Співробітники Каліфорнійського університету в Девісі встановили, що найбільша кількість кремнію міститься в сортах, приготованих з використанням ячменю і хмелю, тоді як безалкогольні сорти пива найменш збагачені кремнієм. При цьому автори дослідження відзначають, що велика частина кремнію в пиві міститься у формі роз-

чинної кремнієвої кислоти H_2SiO_4 , що підвищує його засвоюваність на 50% і робить пиво значущим елементом західної дієти.

Британські ж дослідники встановили, що помірне вживання пива може навіть сприяти лікуванню остеопорозу. За свідченням професора Кембриджського університету Джонатана Пауелла, під керівництвом якого проходило дослідження, етанол, що, як і кремній, присутній в пиві, теж позитивно впливає на кістки, запобігаючи втрату кісткової маси. Як зазначає доктор Пауелл, в пінті пива міститься близько 8 мг кремнію, що становить майже третину від рекомендованої добової дози споживання даного мінералу.

Іспанські вчені також провели дослідження, в якому брали участь 1700 жінок. Було встановлено, що у тих з них, хто регулярно вживає алкоголь, кістки щільніші, ніж у непитущих. Однак, на думку команди досліджень, причиною цього, швидше за все, є не стільки алкоголь, скільки особливі хімічні речовини рослинного походження - так звані фітогормони.

Автори дослідження - група вчених з Естремадурського університету - не рекомендують вживати пиво як засіб зміцнення скелету, проте стверджують, що речовини, які містяться у пиві, так звані фітоестрогени, заслуговують подальшої уваги вчених. Для участі в експерименті були відібрані жінки, середній вік яких склав 48 років. За допомогою ультразвуку вчені виміряли щільність кісток в їх пальцях, а потім спробували встановити залежність отриманих значень від віку, ваги і кількості споживаного алкоголю. У «мало-» і «помірно-» питущих жінок, які вживають до 280 грамів алкоголю в тиждень (що еквівалентно приблизно 1,25 літра пива щодня), кістки виявилися в кращому стані, ніж у непитущих.

Спільне ж дослідження вчених з Швеції та Фінляндії показало інший несподі-

ваний результат. Вони виявили, що пиво допомагає позбутися хвороби Альцгеймера. Як виявилось, якщо регулярно пити невелику кількість пива, то це допоможе позбутися амілоїдних бляшок. Вчені з'ясували, що ксантогуомол (речовина в хмелі) захищає клітини мозку від руйнувань і здатна зупинити наступ хвороби Альцгеймера. Ці дані в деякому сенсі підтверджують результати дослідження, раніше проведеного в одній з найбільших лондонських лікарень, згідно з якими споживання алкоголю - в помірній кількості - корисно для здоров'я. Однак, експерти підкреслюють, що межа між «здоровою» дозою алкоголю і кількістю, що завдає шкоди здоров'ю, може бути дуже тонкою.

Джерело: fakty.ictv.ua

Знайдений зв'язок між щипанням зубів і раком

Група ізраїльських фахівців з Ікванівської медичної школи при лікарні на горі Синай з'ясувала, що у тих, хто регулярно чистить зуби і не забуває відвідувати стоматолога, пухлини голови і не забуває відвідувати стоматолога, пухлини голови та ший розвиваються набагато рідше в порівнянні з тими, хто нехтує гігієною порожнини рота, пише Reuters Health. Вчені проаналізували результати 13 досліджень, в яких взяли участь понад 20 тисяч пацієнтів. У одних з них був діагностований рак ротової порожнини, глотки і інші пухлини голови, а близько 12 тисяч учасників дослідження були здорові.

Дослідники на чолі з Даною Хашим оцінювали гігієну порожнини рота, звертаючи увагу на такі фактори, як регулярність відвідування стоматолога, щоденне чищення зубів, відсутність зубів, кровоточивість ясен. Люди, які раз на рік ходили до зубного лікаря, два рази на день чистили зуби, не хворіли захворюваннями ясен і втратили менше п'яти зубів, рідше мали пухлинні захворювання голови і ший. Ці захворювання в основному виникали у тих, хто не стежив за своїми зубами.

Джерело: Ukr.Media